

Український ФУТБОЛ

Засновано в БЕРЕЗНІ 1991 року

Четвер, 21 травня 2009 року • № 71 (2170) • Ціна вільна

ІЗ ЄВРОПИ — ПОПЕРЕДЖЕННЯ І ПОГРОЗИ:

УКРАЇНА — ДВА ЛИСТА, ЄВРОПА — ШІСТЬ

«Пане Мішелю, що це ви там понаписували?»

Позавчора в приміщенні Дому футболу керманич ФФУ Г.Суркіс зібрав прес-конференцію, де продемонстрував ЗМІ копії документів, надісланих із штаб-квартири УЄФА. Зазначені офіційні папери містять аргументацію організації, котра керує європейським шкіряним м'ячем, причини вибору нею міст для наступного континентального форуму. Документи, прямо скажемо, вражаючі й неприємні для нас. Почнемо із загальної офіційної заяви:

"У середу, 13 травня, в Бухаресті відбулося засідання Виконавчого комітету УЄФА, на якому було проаналізовано та обговорено стан підготовки інфраструктури України та Польщі до фінальної частини чемпіонату Європи з футболу, що пройде з 9 червня по 1 липня 2012 року.

Після ретельного розгляду відповідних звітів, підготовлених адміністрацією Європейського футбольного союзу, та консультацій з приймаючими асоціаціями Виконком ухвалив наступні рішення стосовно приймаючих міст Євро-2012:

ПРИЙМАЮЧІ МІСТА В УКРАЇНІ

Всебічна перевірка виявила суттєві недоліки в підготовці інфраструктури в усіх українських містах, що претендують на проведення матчів Євро-2012. Необхідно виконати значний обсяг роботи, щоб відповідати мінімальним вимогам проведення заходу рівня фінального турніру чемпіонату Європи з футболу. Беручи до уваги ризики, пов'язані з підготовкою інфраструктури до Євро-2012, Виконавчий Комітет УЄФА постановив:

— затвердити Київ як приймаюче місто матчів групового етапу, чвертьфіналу (ів) та півфіналу;

— не вважати Київ як місто проведення фінального поєдинку Євро-2012; фінальний матч пройде в Києві лише у випадку, якщо місцеві стадіон, аеропорт, транспортна та готельна інфраструктура відповідатимуть обумовленим вимогам до 30 листопада 2009 року;

— на цей момент не затвердити Донецьк, Львів та Харків приймаючими містами матчів групового етапу Євро-2012; проте цим трьом містам надається термін до 30-го листопада 2009 року, щоб привести стадіон, аеропорт, транспортну та готельну інфраструктуру у відповідність до обумовлених вимог УЄФА. Якщо до вказаного терміну ці умови не будуть виконані, то відповідне місто не буде призначене як місто-господар матчів Євро-2012;

— не затвердити Дніпропетровськ та Одесу приймаючими містами Євро-2012 і не залишити за ними статусу резервних. На думку УЄФА, ці два міста не зможуть відповідати вимогам турніру через існуючі недоліки в підготовці стадіонів, аеропортів, транспорту та інфраструктури розміщення".

Після цього бачимо вісім звернень до керівників нашої держави (Президента й Прем'єр-міністра), до ФФУ, а також окремі послання меріям шести українських міст, які вважалися претендентами на прийом Євро-2012. Всі вони — крім листів до Дніпропетровська й Одеси — побудовані за стандартною структурою: спочатку — подяка за проведену роботу; фіксація значних успіхів, порівняно з початком підготовки; а потім — сувора догана і суворе попередження, котре зводиться до необхідності проведення великої роботи акурат до останнього дня листопада.

Ну, а документи по містах, яким відмовили... Наведу для прикладу те, що прочитали можновладці Південної Пальміри:

*"**Шановний мере Гурвіц,***

Вчора в Бухаресті відбулося засідання Виконавчого комітету УЄФА з метою вивчення та обговорення звітів, наданих Адміністрацією УЄФА щодо поточного стану підготовки інфраструктури до фінального турніру чемпіонату Європи УЄФА з футболу™ 2010/2012 ("УЄФА ЄВРО 2012™"), що відбудеться в Польщі та Україні з 9 червня 2012 року до 1 липня 2012 р.

Після ретельного вивчення цих звітів та консультацій з приймаючими асоціаціями ми, на жаль, повідомляємо, що Виконавчий комітет УЄФА не обрав ваше місто офіційним приймаючим містом УЄФА ЄВРО 2012. До вашої уваги ми додаємо до цього листа копію рішення Виконавчого комітету УЄФА.

Ми дякуємо Вам та Вашим колегам за участь у процесі відбору, за всі ваші потуги та старанну роботу. Ми віримо, що ви продовжуватиме підтримувати організацію УЄФА ЄВРО 2012 в Польщі та Україні.

З повагою,
президент УЄФА Мішель Платіні".

Ось і все...

Тут згадується цікавий парадокс. У ставленні наших співвітчизників до т.зв. цивілізованої Європи превалює захоплення і заздрість. Проте зазвичай воно різко змінюється при переїзді "туди" на постійне місце проживання. Виявляється, що "там" далеко не все так гладко, а особливо гнітючим є контакт із "їхніми" чиновниками: в окремі словники світу вже увійшло поняття (або сталий вираз) "європейський бюрократ", що символізує стандартно мислячого, непохитного (в найгіршому значенні цього слова), схильного до буквоїдства, "конторського" працівника, з яким нічого не можна досягти і нічого не можна допроситися. Веду до того, що УЄФА, вочевидь, серйозно взялася за нас і панькатися з нами не буде: тамтешні можновладці — не слов'яни, які все зрозуміють і завше підуть назустріч. Треба працювати, панове, часу зосталося небагато. А інакше — два міста від України і шість — від Польщі...

Володимир БАНЯС.

U-21

КОМАНДА ЯКОВЕНКА ГОТУЄТЬСЯ ДО СТАРТУ

У середу старший тренер молодіжної збірної України Павло Яковенко оприлюднив список гравців, котрі готуватимуться до першого поєдинку кваліфікаційного турніру Євро-2011 (U-21) проти команди Мальти. Ця гра відбудеться 9 червня у Бородянці (Київська обл.).

На навчально-тренувальний збір, що розпочнеться 30 травня, наставник запросив 24 виконавців, серед котрих жодного новачка. Зауважимо, що до безпосереднього старту у відбірному етапі континентальної першості наша молодіжна команда готуватиметься в Ірпіні. Нагадаємо, що 31 березня відбувся перший матч у нашій групі. За його підсумками команда Словенії на виїзді обіграла Мальту — 2:0 і вийшла у лідери відбірного квінтету. Також у кваліфікації Євро-2011 (U-21) "синьо-жовтим" протистоятимуть французи та бельгійці.

Згідно із форматом кваліфікаційних змагань, 52 збірні розподілено на 10 груп: у двох виступатиме шість команд, у вісьмох — по п'ять. Десять переможців груп і чотири найкращі другі збірні розіграють у стикових матчах сім путівок до Данії, де у 2011 році й відбудеться фінальний турнір молодіжної першості Європи.

Склад молодіжної збірної України

Воротарі: Антон Каніболоцький ("Дніпро" Дніпропетровськ), Денис Бойко ("Динамо" Київ);

оборонці: Андрій Григорик ("Іллічівець" Маріуполь), Євген Селін ("Металіст" Харків), Олексій Курилов ("Зоря" Луганськ), Ярослав Ракицький ("Шахтар" Донецьк), Андрій Фартушняк ("Харків"), Вадим Родина ("Динамо"), Сергій Вовкодав, Олександр Матвєєв (обидва — "Ворскла" Полтава);

півоборонці: Максим Білий ("Харків"), Тарас Степаненко ("Металург" Запоріжжя), Володимир Бідловський, Олег Голодюк (обидва — "Карпати"), Микола Морозюк ("Динамо"), Антон Поступаленко ("Металіст"), Валерій Федорчук ("Львів"), Володимир Чеснаков ("Ворскла"), Єгор Лугачов ("Спартак" Москва, Росія);

нападники: Андрій Ярмоленко, Роман Зозуля (обидва — "Динамо"), Денис Васін ("Чорноморець" Одеса), Євген Коноплянка ("Дніпро"), Володимир Лисенко ("Арсенал" Київ).

Богдан БУГА.

Новини

«ДИНАМО»

Півзахисник Майкл, що провів сезон-2008/09 на правах оренди в бразильському "Сантосі", залишиться виступати на батьківщині. Днями "Динамо" й "Ботафого" підписали орендну угоду, згідно з якою Майкл, також на правах оренди, продовжить кар'єру до грудня 2009 року в клубі з Ріо-де-Жанейро. "Ботафого" виступає в серії "А" чемпіонату Бразилії, в сезоні-2008 зайнявши дев'яте місце з 20-ти команд. У новому сезоні у перших двох турах команда двічі зіграла внічию.

Відзначимо, що на правах оренди в "Сан-Пауло" виступає ще один динамівець — Родриго. Термін оренди захисника закінчується на початку липня, ближче до цієї дати стане відоме подальше місце продовження кар'єри футболіста.

«ЗОРЯ»

Керівництво футбольного клубу "Зоря" (Луганськ) ухвалило рішення розірвати контракт з Анатолієм Івановичем Волобуєвим і призначити виконуючим обов'язки головного тренера Юрія Володимировича Дудника — чудового в минулому футболіста запорізького "Металурга". Так само відбулися кадрові зміни в керівництві клубу. На посаду віце-президента по спортивній роботі був призначений Юрій Анатолійович Погребняк (останнє місце роботи — харківський "Геліос").

«ІЛЛІЧІВЕЦЬ»

Рішенням тренерського штабу ФК "Іллічівець" захисник Валентин Нефедов переведений у молодіжний склад.

Масовий футбол

ШОСТА ЗІРКА УКРАЇНИ

Федерація футболу України здобула чергову категорію — шість зірок — у рамках Хартії масового футболу УЄФА. Рішення про присвоєння чергового ступеня затверджене 12 травня на засіданні Виконкому Європейського футбольного союзу в Бухаресті.

Таким чином УЄФА задовольнив заявки семи країн про надання їм шестизіркового статусу. Разом із Україною до цього кола увійшли Англія, Голландія, Німеччина, Норвегія, Шотландія та Фінляндія. Кожна з цих держав відповідає трьом основним критеріям оцінки стану в масовому футболі — "інвестування в інфраструктуру", "запровадження освітніх програм" та "ініціативи з розвитку виду за участю урядових установ". Зокрема, УЄФА дуже зацікавив досвід України в організації та проведенні курсів для вчителів фізкультури загальноосвітніх шкіл.

За словами президента ФФУ Григорія Суркіса, визнання з боку УЄФА є яскравим свідченням тієї уваги, яка приділяється в Україні масовому футболу. "Масовий і дитячо-юнацький футбол є основою футбольної піраміди, — прокоментував рішення Виконкому УЄФА керманич національної асоціації. — Метою зусиль, спрямованих на його розвиток, є виявлення й відбір талановитої молоді для майбутньої підготовки та участі в футболі професійному. Це дуже важливий чинник футбольного процесу, особливо на нинішньому етапі, коли до України прикута увага світової громадськості напередодні Євро-2012".

Отже, зусилля ФФУ, спрямовані на розвиток масового футболу, забезпечили нашій державі заслужене місце серед провідних футбольних країн Старого Світу. Нагадаємо, що Україна першою на пострадянському просторі здобула статус "п'ять зірок" у рамках Хартії масового футболу (після бухарестського виконкому цю категорію мають Молдова, Північна Ірландія, Уельс і Швейцарія). Максимальна оцінка, передбачена нею, — сім зірок. Наразі найвищого бала не удостоєна жодна країна. Хартія об'єднує 40 національних асоціацій — членів УЄФА.

Рік тому півзахисник "Динамо" Карлос Корреа отримав серйозну травму, надовго вибувши з основного складу команди. Нинішньої весни справи бразильця йдуть на поправку. З кожним матчем Корреа виглядає все впевненішим, але сам відзначає, що ще далекий від максимуму своїх можливостей. У інтерв'ю кореспондентові клубного інформвідділу Корреа розповів про останній матч проти "Карпат", поєдинки, що залишилися, і поділився планами на відпустку.

Карлос КОРРЕА:

ВІДНОВЛЕННЯ ПРОХОДИЛО НЕ ТАК ШВИДКО, ЯК ХОТІЛОСЯ Б

— Починаючи з січня, на щастя, в мене не було жодних травм. Тому постійно в ігровому тонусі. Для мене це дуже важливо, оскільки після важкої травми, яку отримав минулої весни, відновлення проходило не так швидко, як хотілося. Знаю, що здатний на більше, це бачить і тренер, тому й довіряє мені.

— У грі з "Карпатами" "Динамо" достатньо легко перемогло...

— Матчі з "Карпатами" завжди складалися для нас непросто. Гравці команди-суперника, які в суботу вийшли на поле, прагнули показати свої найкращі якості. Не можна сказати, що вони зіграли слабо.

— У цьому матчі хет-триком відзначився твій земляк — Гільєрме.

— Так, він — молодець. Чи став Гільєрме своїм в колективі? Думаю, після цієї гри його остаточно визнають в команді. Напевно, виросте кредит довіри й з боку тренерів.

— Матчі, що залишилися, не мають для "Динамо" турнірного значення. Думки про відпустку відвідують?

— Звичайно, чим ближче кінець чемпіонату, тим більше бажання відпочити. Але нас ще чекає непроста гра у Львові й останній матч проти "Шахтаря". Навіть враховуючи, що ця гра не матиме турнірного значення, ми повинні викластися за повною програмою.

— Намагатиметеся реабілітуватися за попередні невдачі?

— Звісно, адже ми граємо вдома, при своїх уболівальниках. В останньому турі чемпіонату, коли нам вручатимуть золоті медалі, ми не можемо програти, але й "гірники" теж не захочуть поступатися. Гра вийде цікавою.

— Чому цього сезону "Динамо" не може виграти в "Шахтаря"?

— Серія невдач почалася ще в минулому сезоні, коли ми програли в фіналі Кубка України. Погано, звичайно, але що поробиш? Коли я прийшов в "Динамо", впродовж двох років ми незмінно перемагали. Тепер ось — навпаки.

— Вже склав плани на відпустку?

— Буду з сім'єю в рідному місті, розташованому в ста кілометрах від Сан-Пауло. Там я минулого літа відновлювався після травми. Віддаю перевагу спокійному відпочинку, хочу освіжити голову. Правда, зараз у нас там зима, холодно.

Юрій ГРОМОВ.

ТРИ КЛУБИ — БЕЗ АТЕСТАТІВ

У п'ятницю, 15 травня, відбулося засідання Комітету з атестування футбольних клубів ФФУ, під час котрого була розглянута й ухвалена низка важливих рішень.

Члени комітету обговорили та підвели підсумки атестації клубів прем'єр-ліги до сезону 2009/10, а також видали атестати на право участі у Всеукраїнських змаганнях з футболу серед професіональних команд прем'єр-ліги України і клубних змаганнях УЄФА сезону 2009/10. Також було розглянуте питання про виконання процедури атестування футбольними клубами першої ліги на право участі та підведення підсумків атестації клубів другого за рангом національного дивізіону до наступного сезону.

Крім того, комітет проаналізував виконання процедури атестування колективів другої ліги на право участі у Всеукраїнських змаганнях з футболу серед професіональних команд та підвів підсумки атестації цих клубів до сезону 2009/10 рр. Наостанок було розглянуте питання про реєстр стадіонів на змагальний сезон 2009/2010 рр. серед професіональних команд першої та другої ліг України.

Особливо відзначимо, що, ретельно проаналізувавши подання відповідних експертів, Комітет атестування футбольних клубів ухвалив постанову, відповідно до якої трьом клубам — київському "Арсеналу", одеському "Чорноморцю" та "Харкову" — було відмовлено у видачі атестату на право участі у Всеукраїнських змаганнях з футболу серед професіональних команд прем'єр-ліги сезону 2009/2010 рр. До такого кроку призвело невиконання цими клубами рішень Контрольно-дисциплінарного комітету ФФУ щодо контрактних зобов'язань перед футболістами та іншими юридичними установами, що є недотриманням фінансового критерію Положення "Про атестацію футбольних клубів України". Зазначимо, що названі клуби мають право подати апеляцію у визначений регламентом термін.

Тим часом футбольним клубам "Динамо" (Київ), "Шахтар" (Донецьк), "Металіст" (Харків), "Ворскла" (Полтава), "Металург" (Донецьк), "Дніпро" (Дніпропетровськ), "Металург" (Запоріжжя), "Іллічівець" (Маріуполь), "Карпати" (Львів), "Таврія" (Симферополь), "Зоря" (Луганськ), "Кривбас" (Кривий Ріг) та "Львів" були видані атестати на право участі у Всеукраїнських змаганнях з футболу серед професіональних команд прем'єр-ліги та клубних змаганнях УЄФА сезону 2009/2010 рр. Щоправда, їх зобов'язали до 25 травня виправити окремі недоліки, які стосуються виконання критеріїв Положення "Про атестацію футбольних клубів України" або представити план щодо їх усунення.

КОМЕНТАР МАКСИМА БОНДАРЄВА

Генеральний директор прем'єр-ліги Максим Бондарєв прокоментував рішення Комітету з атестування футбольних клубів ФФУ щодо відмови ФК "Арсенал", ФК "Чорноморець" та ФК "Харків" у видачі атестата на право участі в змаганнях ПЛ у сезоні 2009/2010 рр.

— Атестування футбольних клубів, так само, як і питання суддівства та інспектування згідно з нормативними документами ФІФА/УЄФА, належать до виняткової компетенції національних федерацій. Наявність атестата є обов'язковою умовою для учасників змагань ПЛ. У випадку відсутності цього документа прем'єр-ліга не має права заявляти клуб для участі у змаганнях. ФК "Арсенал", ФК "Чорноморець" та ФК "Харків" у десятиденний строк з дати оголошення цього рішення можуть подати апеляцію на рішення Комітету атестування футбольних клубів ФФУ до апеляційної комісії Атестаційного комітету. Вищий орган футбольного правосуддя, у компетенції якого розгляд подібних питань, — Спортивний суд у Лозанні. Прем'єр-ліга, як і раніше, надаватиме усім клубам — учасникам ПЛ необхідну допомогу в різних питаннях, однак втручатися в процес атестування ми не можемо, отже, відповідальність за виконання положень атестації лежить виключно на клубах. Ми сподіваємося на позитивне вирішення проблеми, що виникла, і сподіваємося, що передбачений Регламентом число учасників змагань збережеться.

Молодіжні команди

28 ТУР

14 травня — четвер

Таврія — ФК Львів — 0:1.

Гол: Козак (38).

ФК Харків — Іллічівець — 1:0.

Гол: Жеребцов (2).

15 травня — п'ятниця

Металург Д — Ворскла — 1:3.

Голи: Ситник (75, пен.) — Громов (13), Кунєв (36), Вовкодав (90+1).

Чорноморець — Металіст — 2:1.

Голи: Модебадзе (76), Якименко (83) — Цвик (53).

Зоря — Шахтар — 1:1.

Голи: Кохман (84) — Касьян (45).

Арсенал — Металург Зп — 0:4.

Голи: Рудика (11), Сантрапинських (27, 76), Довбун (70).

Кривбас — Дніпро — 1:5.

Голи: Коломоєць (17, пен.) — Гришин (29), Карноза (38), Аблітаров (42), Коноплянка (48, пен.), Каверін (88).

Карпати — Динамо — 3:2.

Голи: О. Тарасенко (4), Бідловський (76), Тістик (79) — Білала (60, пен.), Теміле (89).

СТАНОВИЩЕ КОМАНД

	І	В	Н	П	М	О
1. Шахтар	28	22	5	1	69-17	71
2. Динамо	28	18	6	4	79-25	60
3. Ворскла	28	17	4	7	52-32	55
4. Чорноморець	28	16	4	8	55-35	52
5. Дніпро	28	14	5	9	45-38	47
6. Металург Зп	28	14	3	11	43-40	45
7. Металіст	28	13	4	11	42-33	43
8. Іллічівець	28	12	4	12	37-42	40
9. Карпати	28	11	7	10	42-35	40
10. ФК Харків	28	12	1	15	38-57	37
11. Металург Д	28	11	1	16	32-47	34
12. Арсенал	28	10	3	15	36-52	33
13. ФК Львів	28	7	4	17	28-57	25
14. Кривбас	28	6	6	16	32-59	24
15. Зоря	28	6	6	16	27-55	24
16. Таврія	28	1	5	22	26-59	8

У НАСТУПНОМУ ТУРІ, 22 травня — п'ятниця, зустрічаються

Шахтар — Таврія
ФК Львів — Динамо
Іллічівець — Зоря
Металіст — Кривбас
Металург Зп — Металург Д
Арсенал — Карпати
Дніпро — ФК Харків
Ворскла — Чорноморець

НАЙВЛУЧНІШІ

	І	Г (П)
Роман Зозуля ("Динамо")	15	19 (4)
Олександр Касьян ("Шахтар")	27	14 (3)
Євген Коноплянка ("Дніпро")	21	11 (7)
Ярослав Ракицький ("Шахтар")	25	10 (3)
Тарас Яворський (ФК "Львів")	26	10 (3)
Павло Мисько ("Кривбас")	20	9 (1)
Віталій Балашов ("Чорноморець")	21	9 (1)
Юрій Фурта ("Карпати")	23	9

ДИСКВАЛІФІКОВАНІ

Максим Кривий ("Металург" Зп)
Олексій Зоря ("Ворскла")
Олександр Овчинников ("Шахтар")
Роман Сахно ("Кривбас")

«ІГРОСЕРВІСА» НЕМАЄ?

29 ТУР

19 травня — вівторок

Сталь — Ігросервіс — 1:1
ПФК Олександрія — Динамо-2 — 2:0
Волинь — Десна — 0:4
Кримтеплиця — Оболонь — 2:1
Дністер — Закарпаття — 1:3
Енергетик — Нафтовик-Укрнафта — 1:1
Геліос — Княжа — +:-

СТАНОВИЩЕ КОМАНД

	І	В	Н	П	М	О
1.Закарпаття	27	16	6	5	47-26	54
2. Оболонь	27	16	5	6	63-36	53
3. ПФК Олександрія	28	12	9	7	36-27	45
4. ПФК Севастополь	26	13	5	8	38-33	44
5. Волинь	28	13	4	11	41-41	43
6. Кримтеплиця	27	12	7	8	32-31	43
7. Десна	27	12	7	8	26-25	43
8. Ігросервіс	27	11	6	10	37-36	39
9. Сталь	28	10	9	9	32-35	39
10. Дністер	27	9	10	8	33-34	37
11. Динамо-2	26	7	13	6	32-34	34
12. Фенікс-	27	8	9	10	31-34	33
13. Нафтовик-Укрнафта	27	8	9	10	35-38	30
14. Княжа	28	6	5	17	22-23	23
15. Прикарпаття	26	6	5	15	23-45	23
16. Геліос	27	6	4	17	22-36	22
17. Енергетик	27	5	7	15	23-39	22

* Знято 3 очки з ФК "Нафтовик-Укрнафта" Охтирка, згідно з рішенням КДК ФФУ від 22.01.2009

У НАСТУПНОМУ ТУРІ ЗУСТРІЧАЮТЬСЯ

24 травня — неділя

Нафтовик-Укрнафта — Геліос
Закарпаття — Енергетик
Оболонь — Дністер
Десна — Кримтеплиця
Динамо-2 — Волинь
Ігросервіс — ПФК Олександрія
Княжа — ПФК Севастополь

27 травня — середа

Прикарпаття — Фенікс-Іллічівець

НАЙВЛУЧНІШІ

	І	Г(п)
Олександр Пищур ("Волинь")	25	18(3)
Матвій Бобаль ("Ігросервіс")	17	14(6)
Валерій Куценко ("Оболонь")	21	13(2)
Чарлес Невуче ("Закарпаття")	26	13(1)
Андрій Шевчук (ПФК "Севастополь")	23	12
Віталій Прокопченко ("Закарпаття")	24	12(1)
Павло Онисько ("Оболонь")	24	10(2)
Олександр Мандзюк ("Княжа")	18	9
Артем Мірошниченко ("Оболонь")	22	9
Олександр Саванчук ("Нафтовик-Укрнафта")	27	9(2)

ДИСКВАЛІФІКОВАНІ

Роман Стоцький ("Прикарпаття")
Ярослав Скидан ("Ігросервіс")
Віталій Березовський ("Ігросервіс")
Олександр Лебединець ("Геліос")
Сергій Костюк ("Геліос")
Олександр Тарасенко ("Геліос")
Олександр Мандзюк ("Княжа")
Кирило Дорошенко ("Сталь")

АЛЧЕВСЬК

СТАЛЬ — ІГРОСЕРВІС — 1:1 (0:0).

19 травня. 17.00. Стадіон "Сталь". 1 200 глядачів.

Судді: С. Скирда, С. Беккер, О. Луценко (всі — Харків).

Делегат ФФУ: М. Тихонов (Донецьк).

Алчевськ: Гайдаржи, Пасічниченко, Назаренко, Назарук, Налигач (Павлоников, 55), Козлов (Лисицин, 61), Дорошенко (Піднебенний, 46), Валєєв, Муховиков, Акименко, Шевченко (Палагнюк, 39). ***Тренер***: Вадим Плотников.

Сімферополь: Лавренюк, Бондарчук, Березовський, Агарин, Черник, Олійник, Ветренников (Іляшов, 86), Колесник, Мазуренко (Скидан, 76), Якименко, Мартинов. ***Тренер***: Сергій Шевченко.

Голи: Акименко (90) — Мартинов (53).

Попередження: Дорошенко (43), Назаренко (90) — Березовський (57), Агарин (81), Скидан (83).

Вилучення: Скидан (89, друге попередження).

ОЛЕКСАНДРІЯ

ПФК ОЛЕКСАНДРІЯ — ДИНАМО-2 — 2:0 (0:0).

19 травня. 17.00. КСК "Ніка". 3 250 глядачів.

Судді: Ю. Мосейчук, М. Левко (обидва — Чернівці), І. Пономаренко (Миколаїв).

Делегат ФФУ: В. Борзило (Харків).

Олександрія: Паньків, Куций, Герасименко (Суспіцин, 63), Сирота (Маринчук, 72), Запорожан, Шупик (Забара, 66), Гитченко, Нікітін, Кременчуцький, Смалько (Бугайчук, 85), Кирилов (Радченко, 90+2). ***Тренер***: Юрій Коваль.

Київ: Бойко, Родіна, Парцванія, Бутенін, Новак, Люлька, Рибалка, Гармаш (Коркішко, 46), Герасим'юк (Кушніров,89), Варанков, Чепілов (Шевчук, 79). ***Тренери***: Геннадій Литовченко та Юрій Калитвинцев.

Голи: Смалько (82), Кирилов (90+1).

Попередження: Нікітін (80).

Суперники добре знають один одного, тому з перших хвилин матчу кожна зі сторін наполегливо й методично відстоювала й відпрацьовувала свою концепцію. Перша п'ятихвилинка була за господарями, які "зачинили" гостей на їхній половині поля, намагаючись за несамовитої підтримки своїх вболівальників приголомшити суперника. Не вдалося. Кияни відповіли гострими випадами і в двох випадках були близькими до того, щоб відкрити рахунок, але бездоганно діяв голкіпер олександрійців Паньків. Загалом, заради справедливості, треба відзначити, що кияни в першому таймі були гострішими, точнішими й наполегливішими. Але перемагає той, хто забиває...

На 82-й хвилині Суспіцин, який у другому таймі вийшов на заміну, зробив відмінну передачу до штрафного майданчика киян, і Смалько, не роздумуючи, переправив м'яч у сітку воріт Бойка. Менш ніж за десять хвилин була поставлена остаточна крапка. Кирилов, як із гармати, "вистрелив" прямісінько під поперечину — 2:0.

На післяматчевій прес-конференції обидва тренери були в доброму гуморі, — інформує прес-служба олександрійців. Геннадій Литовченко привітав Юрія Коваля з перемогою в його п'ятисотому матчі на посаді головного тренера українських команд, подякував за гостинність, гарну організацію, сам матч і з посмішкою попрямував до шикарного автобуса динамівського клубу.

Олег ШЕВЧУК.

ЛУЦЬК

ВОЛИНЬ — ДЕСНА — 0:4 (0:2).

19 травня. 18.30. Стадіон "Авангард". 6 300 глядачів.

Судді: О. Орєхов (Київ), В. Тіпанов, В. Пилипенко (обидва — Київська область).

Делегат ФФУ: В. Шельменко (Київська область)

Луцьк: Лисенко (Семченко, 59), Ковалюк, Карковський (Рурич, 37), Лопес, Кінаш, Лісовий (Подригуля, 64), Дручик, Павлов (Власко, 55), Карасюк, Циркуненко (Полянський, 52), Пищур. ***Тренер***: Віталій Кварцяний.

Чернігів: Федоренко, Щедраков, Євстафієв, Кобець (Гребинюк, 55), Зейналов, Шарпар, Рустамов, Пічкур (Бондаренко, 84), Боровков, Старенький, Зарицький (Чуланов, 81). ***Тренер***: Михайло Дунець.

Голи: Зейналов (29, 39), Гребинюк (55), Шарпар (80).

Попередження: Ковалюк (67).

Віталій КВАРЦЯНИЙ, головний тренер "Волині":

— Я перед матчем сказав футболістам: "У мене є відчуття, що сьогодні буде або хороша гра й перемога, або буде велика трагедія". Хто не вірить — можете зайти й спитати в хлопців. Покладаюся на свою інтуїцію, вже боюсь навіть... Шкода уболівальників, яких прийшло багато сьогодні. Команда розчарувала. Дуже багато молодих, немає досвіду й, найголовніше, — вони бояться грати в дорослий футбол, не було навіть намагання це робити. Жоден футболіст сьогодні не зіграв нормально...

Михайло ДУНЕЦЬ, головний тренер "Десни":

— Ми виграли й раді цьому. Але я по-доброму заздрю Віталію Кварцяному в тому, що проти нас грала зовсім молода команда. Ми знали, що це буде нашою перевагою. Досвід сьогодні переміг молодість. Але в нас менше перспектив, ніж у "Волині". До цього потрібно об'єктивно підійти.

— Яка ситуація на сьогодні у вашому клубі?

— Ситуація ніби вирівнюється. Але скоро мине три місяці, як ми не отримуємо заробітної плати... Єдине, в чому я переконую хлопців, що на цьому життя не закінчується. Якщо не будеш тренуватися й грати, то на тебе ніхто не зверне уваги, тебе всі забудуть, як будь-кого зараз. Тренера зняли й вже забули. Життя зараз швидкоплинне...

Микола ГАВРИЛЮК.

МОЛОДІЖНЕ

КРИМТЕПЛИЦЯ — ОБОЛОНЬ — 2:1 (1:1).

19 травня. 19.00. Стадіон "Кримтеплиця". 1 800 глядачів.

Судді: О. Іванов (Макіївка), А. Шамека (Маріуполь), О. Дробітько (Полтава).

Делегат ФФУ: О. Приставка (Кривий Ріг).

Молодіжне: Тодич, Антонюк, Новотрясов, Чуприна (Світличний, 68), Абляметов (Саранчуков, 60), Кучеренко, Трухін (Мельник, 56), Симончук (Канюк, 65), Ішмаков, Діабі, Таран (Зубко, 82). ***Тренер:*** Михайло Сачко.

Київ: Штанько, Лозинський, Яворський, Лень (Нивинський, 73), Рожок, Малиш, Сибіряков (Клименко, 73), Куценко, Мірошниченко, Мазуренко, Онисько (Кармалита, 62). ***Тренер:*** Юрій Максимов.

Голи: Кучеренко (7,89 — обидва з пенальті) — Рожок (32).

Попередження: Сибіряков (9), Рожок (34), Лень (67), Яворський (89).

Жодного разу ще кияни не перемагали в Молодіжному. Ось і цього разу не вийшло.

На початку матчу кримчанам вдалася блискавична контратака — Симончук з глибини поля зробив довгу навісну передачу на Тарана — Євген обігнав захисника "Оболоні" Лозинського, але останній все ж таки зупинив нападника "Кримтеплиці" недозволеним прийомом — удар ззаду по ногах арбітр зустрічі Іванов не залишив без уваги. Пенальті чітко реалізував Кучеренко — 1:0. Що стосується гола у ворота господарів, то тут варто картати кримчан за те, що дозволили влаштувати біля своїх воріт хаос. М'яч зі стандарту прийняв у штрафній Онисько і пробив з розвороту, Тодич снаряд відбив за межі штрафної, але на добиванні першим виявився Рожко — 1:1.

Пропущений м'яч виявився для господарів тим подразником, якого саме не вистачало в перших весняних матчах. Решту часу вони провели в постійних атаках, а воротареві киян Штаньку довелося неодноразово демонструвати свій клас. Однак і він помилився на 90-й хвилині — Зубко пробіг флангом, проте до м'яча першим встиг захисник гостей, видав пас назад на Штанька, але в того при винесенні м'яч зрізався з ноги, цим вправно скористався Мельник, він вже виходив на ударну позицію, але проти нього сфолив Клименко. Арбітр знов показав на позначку, і Кучеренко під копірку повторив удар першого тайму — 2:1.

Перемога не викликала ні в кого сумнівів, окрім, звичайно, тренерського штабу гостей, який спробував після фінального свистка влаштувати розбірку з суддями. Якби не робота міліції, важко уявити, чим би закінчилася сутичка.

Армен ПЕТРОСЯН.

ОВІДІОПОЛЬ

ДНІСТЕР — ЗАКАРПАТТЯ — 1:3 (0:1).

19 травня. 17.00. Стадіон "Дністер" імені В. Дукова. 700 глядачів.

Судді: Г. Махно (Кіровоград), Д. Шаличев (Симферополь), А. Ганжелюк (Керч).

Делегат ФФУ: М. Даневич (Київ).

Овідіополь: Красовський, Б. Смішко, Хромих, І. Буряк, Гаврилюк, Полтавець (Леонов, 71), Каблаш (Батальський, 46), Д. Пархоменко, Залевський (Продан, 80), Штурко (Старовик, 61), Качур (Піцик, 46). ***Тренер***: Андрій Пархоменко.

Ужгород: Надь, Чижевський, Калиниченко, Ярош (Деркач, 66), Андрухов (Степанков, 68), В. Микуляк, Платонов, Браїла, С. Єсин, Давидов, Невуче (Бурий, 86). ***Тренер***: Михайло Іваниця.

Голи: Хромих (64) — Ярош (23), Невуче (58, 73).

Попередження: Хромих (71), Піцик (78), Гаврилюк (84) — Андрухов (4), Калиниченко (61).

У футболі перемагає той, хто реалізовує свої шанси. Так сталося і в Овідіополі. Господарі створювали достатньо хороші моменти для взяття воріт, проте забили лише одного разу. Рейд до штрафного здійснив Євген Піцик, м'яч від нього відскочив у район протилежного кута штрафного майданчика. Звідти Антон Хромих ударом низом ввігнав шкіряного в дальній кут, — інформує прес-служба дністрян.

Гості ж свої автографи у воротах овідіопольців залишали тричі. Спочатку точно в нижній кут ударив Ярош. У другому таймі Сергій Єсин зробив націлену передачу на дальній кут воротарського, де Чарльз Невуче зупинив м'яч і майстерно вдарив лівою ногою з гострого кута. Незабаром Чарльз зробив дубль, спрямувавши м'яч у нижній кут воріт.

БУРШТИН

ЕНЕРГЕТИК — НАФТОВИК-УКРНАФТА — 1:1 (0:0).

19 травня. 17.00. Стадіон "Енергетик". 2 100 глядачів.

Судді: С. Березка, Ю. Кир'янов (обидва — Київ), Н. Рачинська (Київська область).

Делегат ФФУ: В. Федоренко (Хмельницький).

Бурштин: Карпов, Лук'янов, Лазорик, Шалата, Яневич, Рудницький (Пащенко, 74), Долотко (Паськів, 88), Чапко, Головко (Чернов, 76), Р. Барчук (Дячук-Ставицький, 85), Степанов (В. Качур, 90+1). Тренер: Михайло Савка.

Охтирка: Овсієнко, Лобойко, Поклонський, Бриж, Покосенко (Д. Башлай, 38), Кікоть, Погорєлов, Одинцов (Вітер, 46), Іващенко (Зайчук, 36), Грицук (Шептицький, 46), Саванчук (Єсип, 86).

Голи: Головко (60) — Саванчук (46).

На 32-й хвилині Головко не реалізував пенальті.

Попередження: Шептицький (53).

Із початком матчу ініціативу захопили господарі. Апогею їхні атакувальні зусилля досягли близько 30-ї хвилини. Степанов, отримавши пас від Лук'янова, цілив у дальну дев'ятку, однак Овсієнко зреагував — кутовий. Розігравши його, "енергетики" здобули право на пенальті: після прострілу Долотка плямистий влучив у руку комусь з "нафтовиків". За відсутності штатного пенальтиста команди Беркити, який відбував дискваліфікацію, 11-метровий взявся виконувати Головко. Переграти Овсієнка він не зумів, голкіпер парирував м'яч ногою.

Невдоволений діями своїх підопічних, тренерський штаб охтирців провів серію з чотирьох замін. Це одразу дало результат. На 40-й хвилині Саванчук, Зайчук і Кікоть, перебуваючи у воротарському майданчику, один за одним розстрілювали Карпова, але голкіпер, наче магніт, щоразу притягував м'яч до себе. А от дальньому пострілу Саванчука одразу по перерві 33-й номер бурштинців зарадити не зміг.

У гостей, вочевидь, пішла гра. Атакувальний квартет у складі Шептицького, Вітера, Саванчука й Зайчука раз по раз ставили захист "Енергетика" в скрутне становище. В окремих епізодах господарям відверто щастило. На 59-й хвилині їх знову виручив Карпов, взявши надскладний м'яч від Башлая.

Не забиваєш ти... Усього через дві хвилини, після виконання Шалатою штрафного удару, помилився на виході Овсієнко. М'яч потрапив до Головка, і він переправив його в порожні ворота, реабілітувавшись за нереалізований 11-метровий. До фінального свистка ще залишалося півгодини. Суперники жадали вирвати троє очок, проте змінити рахунок їм не судилося.

Володимир ГОРОЩАК.

Отакої!

ПРИКРИЛИ ІГРОВИЙ БІЗНЕС — ЗНІМАЄТЬСЯ КОМАНДА?

Сьогодні такої команди, як "Ігросервіс", практично не існує. Про це після матчу в Алчевську з місцевою командою "Сталь" заявив головний тренер сімферопольців Сергій Шевченко.

— У зв'язку з указом уряду про закриття ігрового бізнесу, нам оголосили про припинення фінансування. Проте ми не хочемо втратити місце в першій лізі для Криму, тому продовжуємо боротися на чистому ентузіазмі. Шкода, що так виходить, але сподіваємося, що в клубу, все ж таки, буде спонсор,— зазначив Шевченко.

За словами керманича кримчан, у команди ледве вистачило коштів, аби заправити автобус паливом, — виїхала команда напередодні матчу, прибувши відразу ж на поєдинок.

— Потрібно віддати належне хлопцям, адже, незважаючи на всі труднощі, вони серйозно поставилися до матчу, — додав Сергій Шевченко.

У ПФЛ повідомили, що офіційних документів про зняття команди зі змагань не надходило, а питання про долю клубу може бути вирішене на найближчому засіданні Центральної ради клубів першого та другого дивізіонів. "Ми дивимося поки що на справу оптимістично", — додали в ПФЛ.

КЛУБ ШАНУВАЛЬНИКІВ УКРАЇНСЬКОГО ФУТБОЛУ

Автор-упорядник — Анатолій Коломієць № 11 **Під редагуванням Володимира Баняса**

ВИЗНАЧЕННЯ НАЙКРАЩИХ В УКРАЇНСЬКОМУ ФУТБОЛІ

(Продовження. Початок див. "УФ" №№39, 43, 58, 62, 64 і 67)

В статтях нашого "Клубу" вже закінчується розповідь про участь українських футболістів у складі збірної СРСР у довоєнні часи. Хай нас вибачать читачі, але зараз вже є можливість довести до шанувальників українського футболу інформацію щодо загального переліку 23 гравців, які приймали безпосередньо участь у складі радянської збірної у період за 1924—1935 роки. У наведеній таблиці вказане число матчів як на рівні збірної Туреччини (їх можна взагалі умовно вважати офіційними), так і неофіційних матчів, у тому числі й міжнародних на рівні робітничих команд. У цих колонках в дужках приведено число забитих (пропущених) голів.

Звичайно, рівень матчів зі збірною Туреччини (умовно офіційних) був набагато вищим за рівень матчів з радянськими командами і навіть міжнародних матчів з робітничими командами. І це, безумовно, повинно бути враховано при нарахуванні балів для визначення рейтингу гравців (в усякому разі, вони повинні різнитися поміж собою не менше, ніж у два рази).

Крім наведених 23-х українських футболістів, які брали участь у матчах у складі збірної СРСР, треба враховувати й те, що кандидатами до збірної були 1935 року дніпропетровець Володимир Гребер і харків'янин Петро Паровишников (зіграли по одному матчу між двома складами збірної), а також харків'янин Микола Козаков 1924 року (не грав).

ДРУКОВАНІ ВИДАННЯ З ІСТОРІЇ УКРАЇНСЬКОГО ФУТБОЛУ

У попередніх номерах нашого "Клубу" ("УФ" №35 за 12.03.2009 р., №43 за 26.03.2009р., №47 за 2.04.2009 р. та №62 за 30.04.2009 р.) були перелічені видання з історії українського футболу. А зараз ми отримали від Віктора Стріхи з Черкас ще деякі суттєві доповнення до цього переліку і знайомимо шанувальників футболу з цими виданнями:

76. О.П.Нога. ***"Світ львівського спорту 1900—1939"***. Львів, НВФ "Українські технології", 2004 р., укр. мовою, 784 стор. з іл. Тираж – 1000 прим. (майже 100 стор. про футбол).

77. О.О.Бояренко. ***"Мариупольский футбол"*** Частина І, Маріуполь, 2008 р., рос. мовою, самвидав, 230 стор.

78. В.Ф.Стриха. ***"Украинский футбол: Западная Украина, диаспора, легионеры"***. Черкаси, 2004 р., рос. мовою. Тираж – 150 прим. 260 стор. Формат – 147х205 мм. (82 стор. про участь українських команд у довоєнних чемпіонатах Польщі, Румунії, Угорщини та Чехословаччини, а також команд української діаспори в усіх чемпіонатах Канади та США).

Суттєві доповнення до вже надрукованого

У останній вищенаведеній книзі В.Ф.Стріхи були знайдені деякі доповнення щодо українських гравців з Західної України, про яких йшлося в минулому номері нашого "Клубу", а саме:

закарпатські футболісти:

— ***Олексій Бокшай*** був у складі "Славія" Прага чотири рази чемпіоном Чехії в сезонах 1934/40, 1940/41, 1941/42 і 1942/43 рр. і двічі — володарем Кубка Чехії у сезонах 1940/41 і 1941/42 рр.;

— ***Геза Колочаї*** був у складі "Спарти" Прага володарем Кубка Центральної Європи 1935 р. і чемпіоном Чехословаччини у сезоні 1935/36 рр.; у складі "Олімпіка" Лілль володарем Кубка Франції у сезоні 1938/39 рр. і в складі "Ференцвароша" Будапешт чемпіоном Угорщини у сезоні 1940/41 рр.

буковинські футболісти:

— ***Альфред Айзенбайзер-Феррару*** був у складі "Венуса" Бухарест чотири рази чемпіоном Румунії в сезонах 1933/34, 1936/37, 1938/39 і 1939/40 рр., а на чемпіонаті світу 1930 року за збірну Румунії провів два матчі;

— ***Роберт Садовський*** був у складі "Рапіда" Бухарест двічі чемпіоном Румунії у сезонах 1941/42 і 1943/44 рр. та п'ять разів володарем Кубка Румунії у сезонах 1936/37, 1937/38, 1938/39, 1939/40 і 1941/42 рр., а за збірну Румунії провів п'ять матчів.

Уродженець м. Болграда (Одеська обл.) нападаючий ***Микола Вилков*** у складі бухарестського "Венуса" тричі був чемпіоном Румунії в сезонах 1931/32, 1933/34 і 1936/37 рр., а вихованець дніпропетровського (точніше, єкатеринославського) футболу півзахисник ***Володимир Кригер*** (Krygier Wlodzimierz) як гравець варшавської "Полонії" брав участь в одному матчі збірної Польщі зі збірною Чехословаччини у 1928 році.

За повідомленням читача нашої газети, одного з найвідоміших українських статистиків футболу, донеччанина Олексія Анатолійовича Бабешко, при створенні переліку українських футболістів — призерів чемпіонатів СРСР нами було зроблене прикре упущення — до числа чемпіонів Радянського Союзу ми забули включити ***Валентина Лівенцева*** — гравця московського "Спартака" в другому (осінньому) чемпіонаті 1936 року, який з семи матчів чемпіонату зіграв у чотирьох, та ще й забив одного м'яча. Цей видатний футболіст був вихованцем горлівського футболу, грав у Артемівську, Харкові, Сталінграді, а в повоєнні часи — у Сталіно та Маріуполі, а також у збірній УСРР. Забути про його найбільше чемпіонське досягнення було б дуже прикро. Тому ми щиро дякуємо нашому колезі з Донецька — автору багатьох чудових книжок за суттєву допомогу в нашій спільній праці.

ПЕРЕЛІК УКРАЇНСЬКИХ ГРАВЦІВ У МАТЧАХ ЗБІРНОЇ СРСР (1924—35 рр.)

№№	Прізвище та ім'я	Амплуа	З якої команди	Роки участі	Оф. матчі (голи)	Неоф. матчі (голи)
1.	Алфьоров Яків	нападаючий	"Динамо" Харків	1930	-	3(3)
2.	Бабкін Олександр	воротар	ХПЗ Харків	1930-33	5(-4)	6 (-14)
3.	Ідзковський Антон	воротар	"Динамо" Київ	1932-34	1(-1)	7(-11)
4.	Калашников Петро	нападаючий	"Динамо" Одеса	1932	-	1
5.	Кладько Іван	захисник	"Динамо" Харків	1930	-	9
6.	Копійко Сергій	нападаючий	"Спартак" Харків	1932-33	-	2
7.	Кротов Микола	захисник	"Штурм" Харків	1924-25	1	8
8.	Легков Микола	нападаючий	"Кожтрест" Одеса	1925-26	-	3(1)
9.	Леута Станіслав	півзахисник	"Спартак" Москва	1931-35	7(1)	4
10.	Малхасов Михайло	нападаючий	"Динамо" Іваново	1934	-	1(1)
11.	Натаров Іван	нападаючий	"Штурм" Харків	1924-25	-	1
12.	Норов Роман	воротар	"Штурм" Харків	1924-26	-	3(-4)
13.	Піонтковський Казимир	нападаючий	"Динамо" Київ	1932	-	1
14.	Привалов Іван	півзахисник	"Динамо" Харків	1924-33	7	43(1)
15.	Прокоф'єв Валентин	нападаючий	"Динамо" Київ	1931-32	2	5(2)
16.	Свиридовський Михайло	захисник	"Динамо" Київ	1932	-	1
17.	Фомін Володимир	півзахисник	"Динамо" Харків	1925-29	-	17(2)
18.	Фомін Костянтин	захисник	"Динамо" Київ	1924-35	9	16
19.	Фомін Микола	захисник	"Динамо" Харків	1933-34	1	4
20.	Шиловський Віктор	нападаючий	"Динамо" Київ	1935	6(2)	3(1)
21.	Шпаковський Олександр	нападаючий	"Динамо" Харків	1924-31	1(1)	15(13)
22.	Штрауб Олександр	нападаючий	"Канатчики" Одеса	1925-31	-	28(13)
23.	Щегоцький Костянтин	нападаючий	"Динамо" Київ	1933-35	4(1)	4(2)

ОФІЦІЙНІ ПОЧЕСНІ КВАЛІФІКАЦІЙНІ ЗВАННЯ ФУТБОЛІСТІВ СРСР

Про найвище почесне звання заслуженого майстра спорту СРСР вже йшлося в №2 нашого "Клубу" за 19.03.2009 р. і там же було наведене фото відповідного значка. Того ж 1934 року, вже на початку серпня ВРФК при ЦВК СРСР затвердив також і загальне положення про звання ***Майстра спорту СРСР***. Згідно цього положення майстром спорту вважався той фізкультурник, який мав видатні результати в окремому виді спорту, передавав свій досвід іншим, брав активну участь у громадській роботі та був значкістом ГПО. Тоді ж затвердили значок "Майстер спорту СРСР" (іл. 1). Цікаво те, що було задумано, крім майстра спорту СРСР, надавати на місцях звання майстра спорту республіки, області, міста... Звичайно, надання цих звань мало проводитися на рівні ВРФК СРСР, ВРФК республік, обласних і міських РФК, але ця робота так і не була проведена в довоєнний період, крім надання декільком футболістам звання майстрів спорту СРСР, але без видачі їм затверджених значків. До того ж, списки майстрів спорту вимагалося щорічно переглядати, а тих, хто більше трьох років не бере участі в змаганнях і не займається активно громадсько-політичною та тренерською роботою, позбавляти цього звання. Крім спортивної кваліфікації майстра спорту, в подальшому були встановлені ще кваліфікації спортсменів 1-го, 2-го, 3-го та навіть 4-го розрядів. До речі, 4-й розряд дозволялося надавати міським та навіть районним комітетам фізкультури. Однак коштів на виготовлення розрядних значків не виділили. Усі гроші, і чималі, йшли на виготовлення значків "Готовий до праці та оборони" (ГПО), а їх потрібно було все більше й більше. Партія вимагала усе більшої кількості тих, хто склав норми ГПО, і на місцях план гнали справно. Якби ще примушували плодити розрядників, то в фізоргів, очевидно, "зірвало б дах". Добре, що своєчасно загальмували.

Вже 1950 року в квітні Держкомспорт затвердив новий єдиний зразок значка "Майстер спорту СРСР" (іл. 2), виготовлений з посрібленого та оксидованого томпаку і окантований червоною емаллю. Також були введені й значки для першорозрядників з кожного виду спорту, в тому числі й із зображенням футболіста (іл. 3). Значки були вже в тому році розіслані усім республіканським комітетам з фізкультури та спорту для вручення їх футболістам.

У другій половині 50-х років значки розрядників із видів спорту були змінені. Їх численні варіанти, в залежності від видів спорту, були замінені єдиними для всіх видів спорту – 1-го (іл. 4), 2-го та 3-го розрядів. Також були введені єдині для усіх видів спорту значки юнацьких розрядів — 1-го, 2-го та 3-го.

Вже 1960 року знову були прийняті нові зміни в порядку надання гравцям звання "Майстер спорту СРСР". Це звання почало надаватися футболістам:

— команд класу "А", які зайняли 1—6 місця в першості СРСР і зіграли не менше сорока відсотків календарних матчів, а також які займали протягом двох років 7—12 місця та зіграли не менше половини матчів або займали протягом трьох років в середньому місце не нижче 14 і зіграли не менше половини матчів;

— які зіграли за збірну (першу, другу або олімпійську) не менше двох матчів;

— команд класу "Б", які зайняли 1 місце у першості УРСР та зіграли не менше половини матчів.

Звичайно, престиж цього звання умить впав, бо раніше в командах майстрів було лише кілька майстрів спорту, а за пару років передові команди були ними переповнені під зав'язку. До того ж, значків, виготовлених з важкого металу в гарячій емалі, які були в запасі, одразу стало замало, і їх почали виготовляти у трохи спрощеному варіанті. А от значки першого, другого та третього розрядів зробили в новому виконанні, при цьому значок першого розряду був вже із зображенням футболіста (іл. 5). Якщо ці значки спочатку час робили з важкого металу і з заливкою гарячою емаллю, то значки юнацьких розрядів нового зразка взагалі почали виготовляти з

легкого металу та з використанням фарби.

Вже в першій половині 60-х років усі офіційні значки, починаючи зі значка першого розряду з зображенням футболіста, теж почали виготовляти з легкого металу з фарбою замість емалі. До того ж, робили їх на кількох заводах. Тому єдиного зображення значка першого розряду з футболу вже не існувало, і він відомий щонайменше у трьох варіантах (іл. 6-8).

17 березня 1965 року постановою Президії ЦР Союзу спортивних товариств і організацій СРСР було затверджене почесне спортивне звання ***"Майстер спорту СРСР міжнародного класу"*** (МСМК), яке надавалося до 1991 року за досягнення в складі збірних і клубних команд країни у великих офіційних міжнародних змаганнях. Тим, хто був удостоєний цього звання, вручалися металеві значки "Майстер спорту СРСР міжнародного класу" (іл. 9).

І, нарешті, в середині 1969 року була опублікована нова Всесоюзна спортивна класифікація щодо розрядних вимог з футболу на 1969—1972 роки. Якщо з введенням 1965 року звання "Майстра спорту СРСР міжнародного класу" статус звання "Майстер спорту СРСР" значно впав, то із введенням у ці роки звання ***"Кандидата у майстри спорту СРСР"*** (іл. 10) його ні наскільки не підняли. З введенням нової системи класифікації усе настільки заплуталось, що неозброєним оком визначити усі ці три категорії, звичайно, стало неможливо. Це вимагало точного скрупульозного обліку безпосередньо, по-перше, в командах, не кажучи вже про спорттовариства. Такий облік у цьому середовищі було налагоджено дуже погано, статистикою місцевого футболу ніхто не займався. Облікувати, скільки, де та в яких турнірах хто з гравців грав, а хто не грав, керівництву команди або місцевій раді ДСТ було не під силу. Для цієї роботи потрібні були спеціалісти особливого рівня й психології. Адже грати постійно з м'ячем, а потім засісти за складання чисел і визначення результатів арифметичних дій — це "нонсенс". От тут-то в більшості випадків і пригадали керівники команд отих, постійно набридаючих, "знавців футболу", яких завжди було достатньо біля кожної, хоч трошки значимої у футбольному світі країни, команди, а точніше, тих, які величали себе "футболофілами", а серйознішої — статистиками футболу.

ІСТОРІЯ УКРАЇНСЬКОГО ФУТБОЛУ В ФІЛАТЕЛІЇ

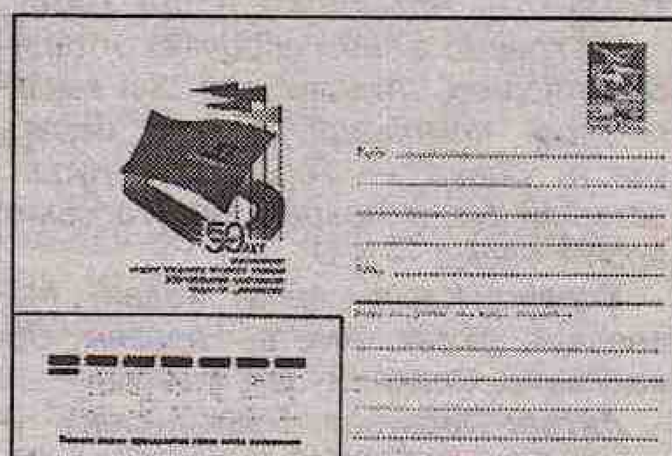
(Продовження. Початок див. "УФ" №39, 43, 47, 51, 55, 58, 62, 64 і 67)

1935 року було створене всесоюзне добровільне спортивне товариство (ДСТ) "Спартак". До 50-річчя цієї події 1985 року Міністерством зв'язку СРСР було видано маркований конверт з зображенням офіційної емблеми цього товариства. Цей поштовий сувенір обов'язково повинен бути представлений у колекції, тому що під прапором ДСТ "Спартак" і з його емблемою в Українській РСР грали багато футбольних команд. Тільки команди майстрів футболу, які брали участь у чемпіонатах СРСР, були в 18 містах України, а в довоєнний період найкращими були футболісти-спартаківці Харкова, Києва та Одеси. Крім цього, суперниками українських команд у чемпіонаті СРСР була велика кількість спартаківських команд майстрів радянського футболу.

ВСЕСОЮЗНОМУ ДОБРОВОЛЬНОМУ СПОРТИВНОМУ ОБЩЕСТВУ „СПАРТАК"

Вже на початку наступного року було створене всесоюзне залізничне ДСТ "Локомотив", 50-річчя якого також було відзначене випуском 25.03.1986 р. конверта Міністерства зв'язку СРСР із зображенням прапора цього товариства (художник В.Коновалов). Під цим прапором грали команди майстрів Української РСР у чемпіонатах Радянського Союзу з 10 українських міст, а в довоєнний період найкращими футбольними командами були залізничники Києва та Дніпропетровська. Серед їхніх суперників були також команди майстрів "Локомотива" з Москви та інших міст СРСР.

1936 року перша команда майстрів футболу зі Сталіно (нині Донецьк) — вугільників взяла участь у першому чемпіонаті СРСР в третьому ешелоні (група "В"). Та вже цього року в УСРР,

на Донбасі, було створене ДСТ "Стахановець", і ця команда отримала назву цього ДСТ. Читачу ця українська команда більше відома під назвою "Шахтар", але цю назву вона отримала вже після війни під час реорганізації ДСТ в СРСР. Непоганою ілюстрацією створення цієї команди в колекції може стати неофіційний спеціальний штемпель погашення, виготовлений філателістами Донецька до 60-річчя своєї улюбленої команди, що ставився поряд із

звичайним поштовим штемпелем в п/в Донецьк-64 25.05.1996 р., яким гасилися марки на спеціальному немаркованому конверті, також виготовленому філателістами Донецька до цієї події. На конверті та спеціальному штемпелі знайшлося місце для зображення офіційної емблеми цього футбольного клубу в ті роки, та й стилізований футболіст зображений у помаранчево-чорній формі клубу.

Постійним і одним з основних суперників українських команд у вищому ешелоні радянського футболу з 1936 року з першого чемпіонату СРСР була команда Центрального Спортивного Клубу Армії (ЦСКА). До війни вона носила назву Центрального Будинку Червоної Армії (ЦБЧА), з 1951 року — Радянської Армії (ЦБРА), з 1957 року Міністерства оборони (ЦСК МО) і тільки з 1960 року — ЦСКА. Цьому супернику повинно бути приділене гідне місце в колекції, та, в першу чергу, до неї повинна бути включена марка СРСР 1973 року, видана номіналом 4 коп. до 50-річчя армійського клубу в серії з двох марок "50-річчя спортивних товариств у СРСР", а також, напевно, й один

або обидва маркованих конверта Міністерства зв'язку СРСР, які побачили світ 8.01.1973 р. (художник Ю.Бронфенбренер). Може знайтися місце й конверту до 60-річчя ЦСКА, виданому 26.01.1983 р. (художник В.Коновалов), особливо якщо марка на ньому погашена спеціальним штемпелем до цього ювілею, а саме 29.04.1983 р.

УКРАЇНСЬКІ ФУТБОЛІСТИ В ЗБІРНІЙ СРСР

(Продовження. Початок див. "УФ" №51, 55, 58, 62, 64 і 67)

До Туреччини відправили все той же склад збірної. А турецька збірна вирішила цього разу всі матчі турне провести на рівні своєї національної збірної, що іменувалася тоді збірною Народних будинків Туреччини. Перший матч було проведено 21 жовтня в Стамбулі, на стадіоні клубу "Фенербахче", і, як і слід було очікувати, він був непростим для збірної СРСР. Легко забивши перший м'яч вже на 13-й хвилині, збірна СРСР потім пропустила два м'ячі та тільки на 75-й хвилині зрівняла рахунок. У підсумку — 2:2. В складі збірної СРСР грали усі четверо українських гравців — ***Олександр Бабкін, Костянтин Фомін, Іван Привалов*** і ***Валентин Прокоф'єв*** (тільки в першому таймі).

Однак у другому матчі в Стамбулі на стадіоні "Таксим" 23 жовтня збірна СРСР, звичайно, отримавши відповідну "накачку" від керівництва, доклала усіх сил і виграла цей матч з гарним результатом — 4:0 (грали тільки ***Бабкін*** і ***К.Фомін***). Гра носила, особливо у першому таймі, надзвичайно брутальний характер, відтак навіть довелося у перерві втручатися прем'єр-міністру Туреччини Ісмету Іньоню, послу СРСР у Туреччині та воєнному аташе. Разом з турецькими гравцями була проведена невеличка нарада, на якій вирішили стримати пристрасті та зупинити колотнечу.

Третій матч, вже у столиці Туреччини Анкарі, 27 жовтня пройшов, як і чекали, у ще гострішій боротьбі, але все ж завершився знову перемогою збірної СРСР, хоча й з мінімальним рахунком — 1:0 (крім ***Бабкіна*** та ***К.Фоміна*** грав і ***Привалов***). А в останньому матчі, там же в Анкарі, на карту було поставлено усе. В першому таймі — поразка 1:2 (у воротах стояв Гранаткін), однак наприкінці матчу, на 81-й і 86-й хвилинах, все ж збірна СРСР зламала збірну Туреччини. Кінцевий рахунок матчу — 3:2 на користь радянських футболістів. У цьому матчі перемогу кували ***Бабкін*** і ***К.Фомін*** (обидва — з 49-ої хвилини матчу) та ветеран збірної ***Привалов***. У підсумку турне – три перемоги та одна нічия при співвідношенні м'ячів — 10:4.

Повертаючись додому, збірна СРСР у Одесі 5 листопада виграла в збірної Одеси — 2:1, а наступного дня перемогла й підсилену гравцями Миколаєва збірну Одеської області — 3:0. У цих матчах на рідній землі за збірну СРСР грали усі четверо українських футболістів — Бабкін, К.Фомін, Привалов і Прокоф'єв (у другому матчі забив один гол), а Привалов навіть надів капітанську пов'язку збірної СРСР.

Протокол матчу №4:

Збірна Туреччини - збірна СРСР - 2:2 (0:1)

21 жовтня 1932 р., м. Стамбул, ст. "Фенербахче". Товариський матч. 12 000 гляд.
Судля: Н.Босут (Туреччина).
Туреччина: *Хюсаметтин - Хюсню, Бурхан – Джеват* (*Суфі*, 46 хв.), *Нихат, Мехмет – Фикрет, Ніязі, Хаккі, Зекі, Музаффер* (*Ребія*, 71 хв.).
СРСР: ***Бабкін*** *– Олександр Старостін,* ***К.Фомін*** *– Андрій Старостін, Селін,* ***Привалов*** *– Микола Старостін* (к), *Єлісєєв* (*Смирнов*, 46 хв.), *М.Бутусов, Павлов,* ***Прокоф'єв*** (*С.Ільїн*, 46 хв.).
Голи: 0:1 – *Павлов* (13 хв.), 1:1 – Хаккі (61 хв.), 2:1 – Хаккі (72 хв.), 2:2 – *С.Ільїн* (75 хв.).

Протокол матчу №5:

Збірна Туреччини - збірна СРСР - 0:4 (0:1)

23 жовтня 1932 р., м. Стамбул, ст. "Таксим". Товариський матч. 9 000 гляд.
Судля: В.Васильєв (СРСР).
Туреччина: *Хюсаметтин - Хюсню, Бурхан* (*Яшар*, 46 хв.) *– Джеват* (*Суфі*, 46 хв.), *Нихат, Музаффер – Шереф, Ешреф, Хаккі, Зекі, Фикрет* (*Ребія*, 46 хв.).
СРСР: ***Бабкін*** *– Олександр Старостін,* ***К.Фомін*** *– Андрій Старостін, Селін, Никишин – Микола Старостін* (к), *Смирнов, М.Бутусов, Павлов, С.Ільїн.*
Голи: 0:1 – *Павлов* (33 хв.), 0:2 – *М.Бутусов* (60 хв.), 0:3 – *Павлов* (65 хв), 0:4 - *Смирнов* (80 хв.).

Протокол матчу №6:

Збірна Туреччини - збірна СРСР - 0:1 (0:1)

27 жовтня 1932 р., м. Анкара, ст. "Істиклял". Товариський матч. 8 000 гляд.
Судля: К.Рифат Калпакчі-оглу (Туреччина).
Туреччина: *Хюсаметтин - Хюсню, Лютфю – Назмі, Нихат, Музаффер – Селаї, Саїт, Вахаб, Фуат, Фикрет* (*Ешреф*, 46 хв.).
СССР: ***Бабкін*** *– Олександр Старостін,* ***К.Фомін*** *– Андрій Старостін, Селін,* ***Привалов*** *– Микола Старостін, Смирнов, М.Бутусов* (к), *Павлов, С.Ільїн.*
Голи: 0:1 – *Павлов* (20 хв.).

Протокол матчу №7:

Збірна Туреччини - збірна СРСР - 2:3 (2:1)

30 жовтня 1932 р., м. Анкара, ст. "Істиклял". Товариський матч. 10 000 гляд.
Судля: К.Рона (Туреччина)
Туреччина: *Хюсаметтин - Хюсню, Лютфю – Назмі, Іхсан, Біляя - Саїт, Ніязі, Вахаб, Селяхаттин, Фикрет.*
СССР: *Гранаткін* (***Бабкін***, 49 хв.) *– Олександр Старостін* (к), *Пчеліков* (***К.Фомін***, 49 хв.) *– Андрій Старостін, Никишин,* ***Привалов*** *– Микола Старостін, Смирнов, Степанов, Павлов, С.Ільїн.*
Голи: 1:0 – Селяхаттин (15 хв.), 1:1 – *Павлов* (25 хв.), 2:1 – Вахаб (41 хв.), 2:2 – *С.Ільїн* (81 хв.), 2:3 – *Павлов* (86 хв.).

Цікаво, що багато відомих радянських статистиків футболу, в тому числі й "головний" з них — К.С.Єсенін, вважали, що деякі матчі збірної СРСР у Туреччині 1932 року були проведені все ж зі збірними Стамбула та Анкари, а не зі збірною якихось там Народних будинків усієї Туреччини. Наші ж радянські журналісти з патріотичних бажань ввели ці матчі до рангу матчів на рівні збірних двох країн. Однак, зараз це вже не так важливо, тому що давно прийнято

вважати довоєнні матчі збірних СРСР і Туреччини неофіційними.

ПРОПОНУЮ

Продовжуємо друкувати перелік нових членів Об'єднання любителів історії та статистики футболу (ОЛІСФ), а також оголошення шанувальників футболу.

Нові члени ОЛІСФ

28. САЄНКО** Віктор Вікторович*, 19523, ***Черкаська область, Городищенський р-н, смт. Вільшана, вул. Калабердіна, 32. 11.12.1975 р.н. (історія та статистика футболу).

29. ВАЛЕРКО** Артур Валерійович*, 07800, ***Київська обл., м. Бородянка, а/с 16, 14.03.1985 р.н. (все про бородянський футбол, а також енциклопедичні дані про футбол різних країн, вітчизняні к/д).

ОГОЛОШЕННЯ шанувальників футболу

Саєнко Віктор Вікторович, 19523, ***Черкаська область***, Городищенський р-н, смт. Вільшана, вул. Калабердіна, 32. E-mail: *vicsayen@gmail.com*. Цікавлюсь історією та статистикою "Динамо" Києва і збірних України та СРСР.

Костогриз Ігор Олександрович, 39631, ***Полтавська обл., м. Кременчук***, вул. Миру 6.23, кв. 48, Пропоную довідник "Полтавщина Футбольна — 2008" (А4, пружина, 90 стор.) про виступ команд Полтавщини в 2008 році на всеукраїнському та обласному рівні (вища, друга ліга, першість області, КФК, ДЮФЛ, футзал, пляжний футбол, районний футбол) – ціна 45 грн.

Валерко Артур Валерійович, 07800, ***Київська обл.***, м. Бородянка, а/с 16, E-mail: ***arcihe@tut.ua***. Потрібен "Український футбол" за друге півріччя 2007 р., програми до виїзних матчів бородянських команд, енциклопедія "100 лет российского футбола", енциклопедичні видання РСР та НДР. Реалізую програми до матчів у Бородянці.

Усі бажаючі стати членами ЛС, а також футболофіли, які мріють знайти друзів для спілкування з питань футболу та щось можуть запропонувати своїм колегам по захопленню, або розшукують якісь матеріали для своїх колекцій, повинні написати листа на адресу редакції газети або на E-mail: ***olisf@kolomiets.kiev.ua***. У вашому листі надайте відомості про себе (П.І.Б., адреса, дата народження, предмет захоплення чи колекціонування), а також невеликий текст вашої об'яви, яку б ви хотіли опублікувати на сторінках нашої газети. Ніяких членських внесків, ніякої сплати за публікацію оголошення. Все безкоштовно. Усі без винятку адреси та об'яви будуть надруковані в розділі нашої газети "Оголошення" та внесені до сайту інтернету: ***www.kolomiets.kiev.ua***.

Щиро бажаємо вам успіхів у встановленні нових знайомств з однодумцями!

ДВІ ТЕЗИ З ІСТОРІЇ НАЦІОНАЛЬНОЇ КОМАНДИ

ДО 85-РІЧЧЯ СТВОРЕННЯ ЗБІРНОЇ УКРАЇНИ

Нашою газетою вже підіймалася тема знаменної для національного футболу події: 85 років тому, в травні 1924-го року, була офіційно сформована збірна команда Української СРР. Продовжуємо публікувати матеріали, мета яких — навести лад у відповідному напрямі.

ТЕЗА 1. ПРО ЗБІРНУ УСРР

Четверговий номер "УФ" за 07.05 ц.р. позначився історико-статистичним матеріалом А.Ф.Коломійця, до той презентував до публічного розгляду — чи не вперше у вітчизняній футбольній журналістиці — власну версію списку офіційних ігор збірної УСРР довоєнної епохи. Даний реєстр був ним складений на чотирьох засадах: офіційними вважаються матчі, де українська команда грала з репрезентаціями республік Радянського Союзу; колективами великих регіонів і міст СРСР; збірними (у т.ч. робітничими, себто любительськими) інших країн; а також із зарубіжними професіональними клубами.

Якщо правомірність перших двох пунктів сумнівів не викликає, то доцільність появи третього-четвертого варто поставити під питання. Почну з кінця. Відповідно до законодавчих актів і ФІФА, й УЄФА зустрічі між національними командами та клубами офіційними не можуть бути за визначенням, адже це — абсолютно різні утворення, що функціонують у окремо відведених для них сферах; тобто гру з французьким "Ред Стар Олімпік" (я вже писав про її реальне змістове наповнення), котра в Коломійця має 30-й порядковий номер, пропоную не вносити до зазначеного списку. Ще більш дивною виглядає спроба надати великої ваги матчам із "робітничими командами світу" (№№ 5, 7, 10, 14, 22, 28, 29, 31 і 32), де в якості суперників українських футболістів (професіоналів за суттю) виступали звичайні працівники заводів і фабрик — звідси й великі рахунки на користь наших гравців; доки ми принижуватимемо себе серйозним ставленням до цих зразків совєцької міфотворчості?

Нижче наводжу мій варіант відповідного реєстру.

№	Дата	Місто	Матч	Ранг	Р-т
1.	03.09.1924	Москва	Закавказзя — Україна	ЧС (1/2)	0:4
2.	06.09.1924	Москва	Росія — Україна	ЧС (Ф)	1:2
3.	08.09.1924	Москва	СРСР — Україна	ТМ	0:1
4.	10.09.1924	Москва	Москва — Україна	ТМ	1:3
5.	11.08.1928	Москва	Північний р-н — Україна	ТМ	1:13
6.	18.08.1928	Москва	Закавказзя — Україна	ЧС (1/8)	1:2
7.	19.08.1928	Москва	Білорусія — Україна	ЧС (1/4)	2:6
8.	23.08.1928	Москва	Росія — Україна	ЧС (Ф)	1:0
9.	26.05.1929	Москва	Росія — Україна	ТМ	1:0
10.	02.06.1929	Харків	Україна — Росія	ТМ	1:1
11.	07.06.1930	Харків	Україна — Москва	ТМ	2:2
12.	03.07.1930	Москва	Росія — Україна	ТМ	5:2
13.	14.07.1930	Москва	Москва — Україна	ТМ	0:2
14.	10.06.1931	Харків	Україна — Закавказзя	ЧС (1/2)	0:3
15.	02.05.1932	Москва	Росія — Україна	ТМ	2:1
16.	05.06.1932	Москва	Росія — Україна	ТМ	2:2
17.	08.07.1932	Харків	Україна — Росія	ТМ	2:4
18.	24.06.1933	Харків	Україна — Москва	ТМ	3:2
19.	12.08.1933	Харків	Україна — Туреччина	МТМ	3:2
20.	30.09.1933	Москва	Росія — Україна	ТМ	3:2
21.	12.10.1933	Харків	Україна — Росія	ТМ	2:4
22.	20.08.1934	Київ	Україна — Туреччина	МТМ	4:3
23.	18.09.1935	Москва	Москва — Україна	ТМ	6:2

ТЕЗА 2. ПРО ЗБІРНУ ЕМІГРАНТІВ

У серпні 1992-го в "УФ" [№№ 35-36, с. 8] вийшла друком дивовижна стаття під назвою "Тільки — 5:1" (автор — І.Яремко), яка просто зобов'язана була стати поштовхом до роботи в новому для вітчизняних футбольних істориків напрямі. Та чомусь не стала, відтак зачеплена в ній тема поступово "затухла". Ось цей матеріал майже у повному обсязі — вчитайтесь у його рядки.

"Спорт для тисяч емігрантів, що перебували на вигнанні після закінчення другої світової війни, виконував важливу функцію моральної підтримки у незавидних буднях і був першорядним помічником для взаємного пізнання і зближення з представниками інших народів.

Отак навесні 1948 року — року Олімпійських ігор у Лондоні — виникла думка серед діячів спортової секції міжнародного комітету політичних діячів влаштувати спортові ігри тих народів, представники яких силою воєнних обставин опинилися на вигнанні у Німеччині. Як писав тоді в "Українській Трибуні" спортивний журналіст Олег Лисяк: "Ці змагання не будуть ніякою конкуренцією для "Великої Олімпіади". Вони будуть тільки ще одним доказом солідарності вигнаних з батьківщини членів поневолених націй, вони мають бути доказом їхньої моральної і фізичної вартості".

"Олімпіада ДП" (переміщених осіб) — так назвали свої змагання представники Литви, Латвії та Естонії, а також України, Польщі, Угорщини і Югославії, які виборювали символічні нагороди з волейболу, баскетболу, настільного тенісу, боксу, легкої атлетики і, звичайно ж, футболу.

Минуло 44 роки, пройшли покоління, багатьох учасників і глядачів цих символічних Олімпійських ігор вже немає серед живих, але ті, що залишилися, свято, бережуть пам'ять про ці події, про своїх колег, з якими пережили ті пам'ятні миті. Одним з них є Володимир Закалужний, ветеран українського футболу на еміграції, в 50-ті роки гравець збірної Канади, а на "Олімпіаді ДП" — кращий бомбардир української команди, що стала переможцем футбольного турніру.

І ось сидимо у затишному помешканні Закалужного в Торонто, перед чиїм будинком на вулиці принца Едварда, 115 смарагдово зеленіє травник, дбайливо вирощений господарем. Закалужнй розкладає переді мною витинки з пожовтілих газет і розповідає про той турнір.

— Навесні 1948 року, коли стало відомо, що влітку відбудеться "Олімпіада ДП" і була створена футбольна команда "Україна", тренером якої призначили відомого до війни гравця львівської "України" та ужгородської "Русі" В.Кобзяра. Осередком для збірної став табір в Регенсбурзі, де ми отримали житло і харчування, тут проводили тренування і контрольні матчі.

Олімпійський турнір копаного м'яча розпочався для нас 27 червня в Ландсхуті, де першим суперником стала репрезентація Югославії. Ось якими були склади команд:

***Україна:** Бойцун, І.Мікльош, Ходань, Лютак, Медведчук, Кутний, Гарасим, Закалужний, Горський, Куцан, Савка.*

***Югославія:** Піляцер, Драгутін, Маркович, Веселінович, Дрозданович, Маркович, Секуліч, Рістіч, Рай, Петрович, Стаїн.*

Ми розпочали з центра поля, і вже в перші хвилини після гарної комбінації Горський з близької відстані забиває перший м'яч. Через дві хвилини він виводить на зручну позицію вже Гарасима — і м'яч знову у сітці. До перерви Горський забиває ще одного м'яча, на що суперники відповіли тільки раз. У середині другого тайму і мені вдається точно пробити по воротах, а під кінець матчу Медведчук збільшує рахунок — 5:1. Тоді ми й не передбачали, що аж в чотирьох поєдинках вдається забити по п'ять м'ячів. Про цю перемогу німецька преса писала так: "В повній темпераменту грі виявилася краща зіграність українців, вони грали швидше, плинніше і били по воротах з усіх позицій, так що їх перемога була цілком заслугована".

Через тиждень суперником України стала Угорщина, а матч проходив в Регенсбурзі з виконанням державних гімнів, піднесенням прапорів в присутності високих чинів американської військової адміністрації.

***Україна:** Касіян, Ходань, І.Мікльош, Дейчаківський, Лютак, Медведчук, Савка, Куцан, Горський, Закалужний, Гарасим.*

***Угорщина:** Шамсон, Балатон, Сейп, Мароші, Деметрович, Ландле, Тома, Медведадь, Надь-Варга, Кішле, Палфі.*

Ми граємо в синіх сорочках з тризубом і чорних штанцях. На 23-й хвилині після комбінації, в якій беруть участь Савка — Горський і Куцан, останній б'є в правий кут угорських воріт і маємо — 1:0.

***Україна:** Касіян, Арндт, Ходань, Медведчук, Лютак, Кметь, Гарасим, Закалужний, Савка, Куцан, Голюка.*

***Литва:** Перкунас, Базиляускас, Кітас-II, Кітас-I, Сідабрас, Єршовас, Лянгієвічус, Грибаускас, Якубайтіс, Кітас-III, Мартінкас.*

Почалося цілком добре, бо вже на другій хвилині Савка здобуває перші ворота. Темп гри відразу став швидким, литовці атакують більше, а ми в той час використовуємо кожний момент для стрімкого випаду. В кінці тайму після подачі Савки я здобуваю другі ворота, а через якусь мить мій товариш забиває свого другого гола в цьому матчі. Але перша половина тягнеться щось дуже довго і литовці встигають забити один м'яч, а після перерви здобувають ще два і вирівнюють рахунок — 3:3. Їх гра стає щораз гостріша і вони порушують правила, за що суддя призначає карний удар, який доручають пробити мені, і стає — 4:3. Здавалося, що вдасться отримати рахунок, але литовці таки вирівнюють — 4:4. В результаті три команди: Литва, Польща та Україна здобули однакову кількість очок. Тому організатори змагань ухвалили провести додатковий турнір між цими трьома командами у Мюнхені з 12 по 14 листопада. Настрій перед турніром не був оптимістичний, бо не прибули провідні гравці Горський, І.Мікльош, Савка. Напередодні матчу ми пішли до кінотеатру, де йшов чудовий музичний фільм за участю співака Джіно Россі. Повертаючись на ночліг, ми підспівували італійські мелодії і добре відпружилися перед відповідальним матчем. На другий день Україна і Польща виструнчилися під мелодії українського і польського гімнів перед німецьким суддею п. Цімсом.

***Україна:** Касіян, Стасюк, Ходань, Дейчаківський, Медведчук, Лютак, Маркевич, Закалужний, Кобзяр, Гарасим, Савка.*

Довелося вийти на поле і нашому тренеру Кобзяру, який і відкрив рахунок. І хоча поляки незабаром забивають у відповідь гол, але Кобзяр знову ударом злету виводить нашу дружину вперед. Після перерви ми маємо незаперечну перевагу і забиваємо ще три м'ячі — Маркевич і я — два. Цим підтримуємо традицію з перших поєдинків турніру і виграємо — 5:1.

*Проти литовців грала та сама дружина, тільки замість Дейчаківського виступив Кутний [себто на поле вийшли: Касіян, Стасюк, Ходань, Кутний, Медведчук, Лютак, Маркевич, Закалужний, Кобзяр, Гарасим, Савка. — **прим. В.Б.**], але рахунок був той самий — 5:1. Першого гола здобув Лютак, чий далекий удар потрапив у ворота. Другого гола вдалося забити мені, що по репортер написав так: "На 39-й хвилині найкращий момент змагань: Закалужний, обернений плечима до литовських воріт, акробатичним ударом спрямовує м'яч у сітку! Такі голи бачимо справді раз на кілька років". Потім наступив час Маркевича, який протягом півгодини здобуває три голи підряд. Та прихильником "традиції" щодо кінцевого рахунку є Медведчук, який грає рукою на карному полі, і суддя диктує "11-ку", яку литовці заміняють на гол, отже є знову — 5:1.*

Останній свисток судді, гравці прощаються, а публіка вибігає на грище з синьо-жовтими прапорами і зносить нас на своїх плечах з майдану.

Так закінчився футбольний турнір "Олімпіади ДП", який приніс нам перемогу і звернув увагу закордонної преси. Ми всі тоді вірили, що добре прислужилися справі українського народу".

Статистичні підсумки процитованої статті. Упродовж описаного турніру (на жаль, мені так і не вдалося знайти про нього додаткову інформацію; крім того, незрозумілою є його структура) наша команда зіграла п'ять ігор, із яких чотири виграла: в Югославії (5:1; голи — Горський-2, Гарасим, Закалужний, Медведчук), Угорщини (1:0; гол — Куцан), Польщі (5:1; голи — Кобзяр-2, Закалужний-2, Маркевич) і Литви (5:1; голи — Лютак, Закалужний, Маркевич-3); ну, а перший матч із Литвою українці звели до нічиєї (4:4; голи — Савка-2, Закалужний-2); двадцять м'ячів забито і сім пропущено.

Кольори емігрантської дружини захищали 19 змагунів: по *п'ять* ігор на рахунку мають Ходань, Лютак (1г), Медведчук (1г), Гарасим (1г), Закалужний (6г) і Савка (2г); *чотири* рази на полі виходив Касіян (5пг); *тричі* — Куцан (1г); *двічі* — І.Мікльош, Кутний, Горський (2г), Дейчаківський, Стасюк, Маркевич (4г) і Кобзяр (2г); по *разу* — Бойцун (1пг), Арндт, Кметь і Голюка. *Граючим тренером* команди був В.Кобзяр.

Загальний підсумок. Якщо ми вважаємо офіційними матчі збірної Української СРР довоєнного періоду, коли до території нашої республіки не входили Закарпаття, Східна Галичина, Волинь, Буковина і Крим, логічно приплюсувати до загального реєстру також ігри збірної, складеної з наших земляків, яких історичні обставини змусили опинитися за межами Батьківщини. Так буде справедливо.

Володимир БАНЯС.

Українська збірна на міжнародній "Олімпіаді ДП" в Німеччині 1948 року перед останнім матчем із Литвою. Перший ряд: Ходань, Касіян, Стасюк. Другий ряд: Кутний, Медведчук, Лютак. Третій ряд: Савка, Гарасим, Кобзяр, Закалужний, Маркевич.

ЖИТОМИРСЬКИЙ "ЛІВЕРПУЛЬ" ПІДКОРИВ УСІХ

Ось уже вчетверте проходить у нашій країні фантастичний за розмахом футбольний турнір для хлопчиків 6—9-х класів — "Djuice гол". Всі бажаючі юнаки могли подати заявку на участь ще в березні, а сам фінальний турнір відбувся 16 травня на олімпійській базі "Святошин", що в Києві.

Вперше спостерігаючи за цим дійством, я був приємно вражений — не чекав ані прекрасної організації фінального турніру, ані сильних дитячих команд з різних регіонів країни, ані масштабності проекту, ані зіркових особистостей. Втім, хіба наші діти цього не варті? Зізнаюсь: скептичне налаштування й недовіра, які завжди відчуваю, коли йдеться про наш дитячий футбол, були присутні лише до початку свята. Потім — гарний настрій, усмішка і внутрішнє задоволення від побаченого. Повірте, ці почуття охопили всіх присутніх: починаючи від зіркових ведучих Фоззі і Фагота й закінчуючи найнедосвідченішим вболівальником футболу!

Власне, про все по черзі. Що мені сподобалось найбільше, так це цифри, які характеризують "Djuice гол", як ніщо інше: за чотири роки існування участь в проекті взяли понад 66 700 учнів! У цьому ж році Всеукраїнський шкільний чемпіонат з футболу об'єднав 28 600 учнів з 2380-ти шкіл 64-х міст країни, що стало найкращим показником всіх років. Отже, чемпіонат розвивається!

Проводяться змагання в чотири етапи: кваліфікаційний, міський, регіональний і національний. Матч складається з двох таймів по 15 хвилин, команди на полі — по п'ять чоловік. У разі нічиєї в основний час — по три пенальті. До останнього етапу дійшли тільки найсильніші команди: Житомирська ЗОШ № 24 — переможець північної зони, Каховська ЗОШ № 4 — південної, Рівненський НВК № 26 — західної і Харківська ЗОШ № 153 — східної. Заручившись підтримкою дівчат-фанів з Чернігова, Херсона, Кам'янця-Подільського і Макіївки, для яких паралельно проводився конкурс "Djuice фан", власних вболівальників та журналістів з рідних міст, хлопчики розпочали боротьбу за головний приз — командну путівку до Німеччини.

ПІВФІНАЛИ

Каховка — Житомир — 2:6.
Голи: Мельник (2) — Назаренко, Кравчук, Зайцев (2), Мазуренко (2).

Харків — Рівне — 1:1, по пенальті — 3:2.
Голи: Шрам — Шаранюк.

З першого ж матчу стало зрозуміло, що хлопчики усвідомили — боротися є за що. В першому півфіналі гра була на диво цікавою. Ані юні каховці, ані житомирці не прибирали ноги в жорсткій боротьбі, на відміну від деяких умільців з наших дорослих професіональних команд. Каховка довгий час володіла перевагою і вела в рахунку, але коли справа дійшла до 2:3 не на її користь, команда "попливла" і за останні хвилини ще тричі пропустила так, що виглядало дещо нелогічно і навіть несправедливо.

В іншому півфінальному матчі зустрілись команди приблизно однакового рівня: і Харків, і Рівне, однозначно, приїхали в Київ перемагати. Втім, футболісти з заходу країни явно переважали суперника, граючи із серцем, і, що найголовніше, з думкою. Чудові комбінації, розумні передачі й швидкість одразу сподобались присутнім...

МАТЧ ЗА ТРЕТЄ МІСЦЕ

Каховка — Рівне — 1:4.
Голи: Мостулан — Кльоц (3), Маловець.

В матчі за бронзу Рівне лише підтвердило позитивні висновки про їхню гру, подолавши досить непростого суперника, що називається, на класі. А Каховка знову "посипалась", як тільки почала програвати по ходу зустрічі. Втім, коли переможці, як і в першому матчі, довго не могли забити, подумалось, що, може, саме тут і місце нонсенсу: найкраща, на мою думку, команда займе останнє місце. Ні, коли вони "розпакували" ворота суперника вперше, далі для гостей із заходу все пішло, як по маслу. Як мені здалось, втішна перемога в матчі за третє місце зовсім не збігається з амбіціями команди, за що я можу лише подякувати їм: хлопці, перемоги до вас ще неодмінно прийдуть!

ФІНАЛ

Харків — Житомир — 5:5, по пенальті —1:2.
Голи: Шрам (3), Єфимов, Холодний — Зайцев (2), Кравчук, Мазуренко (2).

Стартовий свисток. 1:0, 2:0, 3:0, 4:0, 5:0. Свисток на перерву. Розваги й танці протягом 10 хвилин. Спокійна розмова в умовній роздягальні житомирської команди, тренер просить їх зібратись і зіграти за себе ж. Свисток. 5:1, 5:2, 5:3, 5:4, 5:5! Останній гол було забито на останніх секундах! Дивовижний камбек! "Ліверпуль"! — заскандували глядачі! Я справді, всі навіть підвелися зі своїх місць, щоб привітати подвиг цих дітей! Але все лише розпочиналось, адже далі була нервова серія пенальті. У ворота житомирців стає захисник, безумовно, найкращий гравець турніру Віталій Зайцев, і відбиває перші ж два пенальті у свої ворота. Інтрига лише ненадовго розтягується, але в єдиному пориві щастя на землю в обіймах падають гравці з Житомира. Ейфорія, крики радості, вітання і неземне щастя, що знайшло своє відображення на обличчях юних гравців! Розпач, біль і сльози — по інший бік барикад, Харків пригнічений і змучений...

Далі було нагородження — всі гравці отримали в подарунок від "Київстар" мобільні телефони, програвачі, плеєри і ноутбуки. Разом із переможцями та іншими журналістами я попрямував на прес-конференцію і, як з'ясувалось пізніше, святковий банкет. На наші запитання відповідали керівник департаменту з питань зв'язків компанії "Київстар" Жанна Ревнова і заступник голови Комітету фізичного виховання та спорту Міністерства освіти України Анатолій Ільченко. Всі зійшлись на думці, що свято вийшло незабутнім, а компанія "Київстар" пообіцяла, що чемпіонат з кожним роком ставатиме все кращим і масштабнішим.

Далі в мене була цікава розмова з Анатолієм Івановичем Ільченком.

— Анатолію Івановичу, Жанна Ревнова подякувала вашому комітету за допомогу в реалізації проекту. "Київстар" залучився вашою підтримкою, правильно?

— Так, ми завжди йдемо назустріч людям, які хочуть бачити нашу молодь здоровою і сильною...

— Перепрошую, але ось до чого я веду: коли наші відповідні органи почнуть знаходити партнерів, які мають гроші, для здійснення готових проектів, а не навпаки?

— Чому ж, ми активно співпрацюємо з брендами, котрі зацікавлені вкладати кошти в розвиток спорту. В цьому році, наприклад, ми разом з ТМ "Біола" проведемо в "Артеку" Лігу чемпіонів серед дітей. Розумієте, сказати, що наші багатії зацікавлені вкладати гроші в збиткові справи, яким є наш спорт, було б неправдою...

— Гаразд, а що робить конкретно ваш комітет, щоб зацікавити їх у цьому?

— Зрозуміте, ми не можемо зробити все одразу, до того ж, наша спеціалізація це, скажімо, урок футболу в школах країни, тут ми активно співпрацюємо з ПФЛ. Тому логічніше було б говорити про це з Міністерством молоді та спорту.

— Тоді скажіть, чому на вашому місці щойно не сидів представник саме цього міністерства?

— Наскільки мені відомо, то в "Київстар" з ними щось не зрослось. Коли ж він звернувся до нас, ми охоче погодились допомогти, як бачите, результат прекрасний: щасливі діти — найвища ознака цього.

Потім відбувся банкет для журналістів і учасників змагань. Далі — дискотека, може, там і "Арсенал" після перемоги підтягнуться?

Анатолій ВОЛКОВ.

ІВАНО-ФРАНКІВСЬКІ СТУДЕНТИ — ЧЕМПІОНИ УКРАЇНИ

Переможцями VIII чемпіонату України серед команд вищих навчальних закладів України стали футболісти "Факела-ІФНТУНГ" з Івано-Франківська. Це вже друга перемога Івано-Франківського національного технологічного університету нафти та газу, який також вигравав першість 2007 року.

Цьогорічний студентський чемпіонат зібрав 14 команд внз, поділених на дві групи по сім команд. Змагання попередньої частини проходили упродовж вересня-травня, а фінальний турнір за участі чотирьох команд (по дві кращі з кожної групи) відбувся 16—18 травня в Києві та області.

У першому напівфіналі переможець західної групи — Тернопіль-Педуніверситет — здолав з рахунком 2:0 "Меркурій" з Києва, другу команду групи "Б". У другій зустрічі 1/2 фіналу переможець групи "Б" МАУП з Києва поступився другій команді групи "А" — "Факелу-ІФНТУНГ" — 0:2. МАУП взяли своє в матчі за третє місце, де розгромили "Меркурій" у київському дербі — 4:0, а от у фінали, який проходив на полі спеціалізованого футбольного комплексу "Борекс" у Бородянці, дві західноукраїнські команди, попри змістовну гру, так і не забили за 90 хвилин жодного гола. В серії післяматчевих пенальті Тернопіль-Педуніверситет поступився івано-франківському "Факелу" — 3:4. У складі тріумфаторів-газовиків перемогу святкували і троє майстрів спорту міжнародного класу — Ігор Гребінський, Ігор Худоб'як та Микола Ревуцький, переможці Універсіади в Бангкоку 2007 року.

Як повідомив перший віце-президент ВФАС Олег Первушкін, це вже четвертий чемпіонат України серед внз, проведений за системою "осінь — весна". Переможцями попередніх турнірів були: 2006 — МАУП (Київ), 2007 — "Факел-ІФНТУНГ" (Івано-Франківськ), які повторили своє досягнення в 2009-му, 2008-й — Зооветакадемія (Харків).

На церемонії нагородження, окрім медалей, грамот ВФАС та призів за підготовку призерів, були й індивідуальні нагороди. Найкращим голкіпером турніру названо Михайла Макогона з Івано-Франківська, найкращим гравцем — Василя Чорного з Тернополя, а найкращим бомбардиром із 8 голами став Аркадій Закамський із харківської Зооветакадемії.

Чудово проведений турнір став своєрідним подарунком першому віце-президенту ВФАС Олегу Миколайовичу Лащуку, який, до речі, саме напередодні фіналу відсвяткував свій день народження.

Президент ВФАС Віталій Олександрович Пилипенко, приймаючи вітання з приводу чергового успішного турніру під егідою ВФАС, зазначив, що переможець фінальної частини VIII чемпіонату України з футболу серед внз отримав право представляти Україну на чемпіонаті Європи серед університетів, який відбудеться з 20 по 26 липня у польському Вроцлаві. Побажаємо ж івано-франківським студентам гідно представити там нашу державу!

Керівництво ВФАС та переможці VIII чемпіонату України з футболу серед внз — "Факел-ІФНТУНГ" (Івано-Франківськ).

Бородянка.

Артур ВАЛЕРКО.

Фото автора.

СКАНВОРД № 236. «СЕВІЛЬЯ»-2006

Фото 1 | Фото 2 | Хавбек "Карпат"

Фото 1 | Фото 2 | Фото 3 | Фото 4

Фото 3 | "Металург"

Фото 4 | Фото 5 | Форвард "Евертона" | Браз. клуб | Бек "Депортиво" | "Санта - ..." | Півоборонець "Ньюкасла" | Бог сонця (міф.) | Флоро Флорес, Пепе | Календерг, Педретті

... Коул | Рок - н - ... | Фото 6 | Нападник "Сієни"

"... Гориця" | ... Адріансе | Нападник "Атлетика"

Фото 5 | Фото 6

Латераль "гірників" | Фото 7 | Нападник "Арсенала" | Ча Ду ... | Низ таблиці | ... Тігана | Фото 8 | Фото 9 | Фото 10

Фото 7 | Фото 8

Фото 11 | Флетчер, Міллер | Тренер зб. Аргентини | Форвард "Зеніта" | Фото 9

Нападник "Сатурна" | Команда з Польщі | .. Даеї | Фото 12 | ... Туран | Чеський рефері | Швейц. фахівець | Клуб із Кіто

Фото 10 | Фото 11 | Фото 12

Віктор ПРИГОРНИЦЬКИЙ.

Новини

Якщо ***"БАРСЕЛОНА"*** переможе 27 травня в Римі у фінальному матчі Ліги чемпіонів англійський "Манчестер Юнайтед", її гравці одержать 39 млн. євро преміальних. Така винагорода передбачена у випадку перемоги "Барселони" в усіх трьох змаганнях: Лізі чемпіонів, чемпіонаті Іспанії і Кубку Короля. Найбільша сума призових — 16 млн. євро за перемогу в Лізі чемпіонів, 14 млн. єврогравці одержують за виграш чемпіонату країни, 9 млн. євро — за завоювання Кубка Короля. Таким чином, 23 млн. євро вже практично в кишенях гравців "Барселони", що достроково стала чемпіоном Іспанії і виборола Кубок Короля. Щоправда, розподіл призових буде нерівномірним — кожен гравець одержить пропорційно своєму особистому контракту.

Найближчим часом римський клуб повинен підписати контракт із ***Мауро Сарате***, котрий нинішній сезон провів у "Лаціо" на правах оренди. За повідомленнями італійських ЗМІ, катарський "Аль-Садд" хоче отримати за Сарате мінімум 20 мільйонів євро, що змусить "б'янко-селесті" продати кілька футболістів.

Ряд видань повідомило про інтерес до ***Пандєва*** з боку лондонського "Тоттенхема". Не виключає того, що македонець піде з римського клубу, й агент футболіста Леонардо Корсі. "Найближчим часом зустрінемося з Клаудіо Лотіто для обговорення майбутнього Пандєва. Мені здається, що в "Лаціо" не занадто зацікавлені в послугах Горана. Представники клубу поки не хочуть підвищувати зарплату моєму клієнту, хоча він є чи не найголовнішим старожилом команди. Не приховуватиму, що інтерес до Горана виявляє ряд серйозних європейських клубів", — заявив Корсі.

Клаудіо Раньєрі, днями звільнений з посади головного тренера "Ювентуса", має намір звернутися до суду, щоб добитися компенсації від клубу. Справа в тому, що контракт фахівця містить пункт, відповідно до якого, у випадку звільнення він може розраховувати на компенсацію в розмірі 1,5 млн. євро. Знаючи про це, туринський клуб не став офіційно звільняти тренера, а лише відсторонив його від виконання обов'язків. Таким чином, Раньєрі продовжить одержувати зарплату в "Ювентусі" до закінчення терміну контракту в 2010 році.

У випадку одержання пропозицій від інших клубів він буде змушений просити в "Юве" дозволу на ведення переговорів. Фахівець уже проінструктував свого адвоката Маттіа Грассані, що підготує позов. "Під час підписання контракту виконавчий директор Жан-Клод Блан пообіцяв: якщо клуб буде незадоволений його роботою, то пункт про компенсацію набере сили. Але він не виконав своїх обіцянок", — заявив Раньєрі.

Головний тренер "Арсеналу" ***Арсен Венгер*** спростував чутки про свій перехід у "Реал". Нагадаємо: раніше кандидат на посаду президента "королівського клубу" Флорентіно Перес заявляв про те, що, в разі перемоги на виборах, запросить французького фахівця. Проте сам тренер запевнив, що готовий залишитися в лондонському клубі, як мінімум, до закінчення терміну дії контракту — тобто до літа 2011 року. Відзначимо, що на адресу Венгера в Англії останнім часом з'явилося багато критики, оскільки вже впродовж четвертого сезону "каноніри" не можуть завоювати жодного титулу.

Підготував Михайло РЄЗНІК.

«Український футбол».
Свідоцтво про реєстрацію КВ № 10336
Виходить чотири рази на тиждень (вівторок, середа, четвер, п'ятниця).
Державне видавництво «Преса України». 03047, м. Київ-47, проспект Перемоги, 50.
Отримувач коштів: Державне видавництво «Преса України». Розрахунковий рахунок № 26000101014669 КРД «Райффайзен» Банк «Аваль» МФО 322904, для «Українського футболу», код 05905668.

Адреса редакції: 03047, м. Київ-47, проспект Перемоги, 50.
Телефони редакції: 454-83-03, 454-83-90
Факс: 235-31-52, 454-83-03
Відділ реклами та реалізації: 454-88-91
Електронна пошта — mu@pressa.kiev.ua
Сайт:www.ukrainian-football.com

В.о. головного редактора Л. О. МАКСИМЕНКО
Черговий по номеру І. С. ХОЛОД
Видрукувано з готових редакційних фотоформ.

Зам. 3025071.
Індекс 60994.

